R 5967

கிறிஸ்துவின் நிருபம்

THE EPISTLE OF CHRIST

நம்முடைய வேதாகமத்தில் பரிசுத்தபவுல், பரி.பேதுரு, பரி.யோவான், பரி.யாக்கோபு, பரி.யூதா போன்ற பல்வேறு அப்போஸ்தலர்களால் எழுதப்பட்ட நிருபங்கள் அல்லது கடிதங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த உண்மையாகும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தைப்பற்றி சிலரே ஒருவேளை கேள்விப்பட்டிருக்கக்கூடும். அப்.பவுல், தான் வாழ்ந்த நாட்களில் எழுதப்பட்டதாக நமக்குக் கூறுகிறார். அவர் அதை எழுதுவது பற்றியும், அது எவ்வாறு செய்யமுடிந்தது என்றும் விவரிக்கிறார். மேலும் இந்த நிருபம் எழுதுவது தொடர்பான விஷயத்தில் கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகளில் ஒருவராக அவர் இருந்ததைப் பற்றியும் பிரகடனம்செய்கிறார். இதோ அவருடைய வார்த்தைகள் : “நீங்கள் எங்கள் ஊழியத்தினால் (எழுத்துக்களினால்) உண்டாகிய கிறிஸ்துவின் நிருபமாயிருக்கிறீர்களென்று வெளியரங்கமாயிருக்கிறது; அது மையினாலல்ல; ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆவியினாலும், கற்பலகைகளிலல்ல, இருதயங்களாகிய சதையான பலகைகளிலேயும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது'' – 2கொரிந்3:3.

இங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்து எவ்வளவு அழகாகவும் கவிதைநடையிலும் இருக்கிறது! இது கர்த்தருடைய விசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரனாகிய அப்போஸ்தலருக்கும் கொரிந்துவிலுள்ள கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய இருவருக்கும் ஒரு அன்பளிப்பாக உள்ளது. இது வேறொரு இடத்தில், “தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம்'' (எபே2:10) என்று அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிடுகிறார். எங்கே ஒரு உண்மை கிறிஸ்தவன் – ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவன் என்று மட்டுமல்ல, மாறாக சாந்தம், தயாளகுணம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதரசிநேகம், மற்றும் அன்பு ஆகிய இரட்சகரின் குணலட்சண சாயலில் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கிறானோ அங்கு –– தேவனுடைய வல்லமை அவருக்குள் கிரியைசெய்து, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் – கட்டாயப்படுத்திஅல்ல, மாறாக தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரின் சித்தத்தின் ஒத்துழைப்புடன் உண்டாக்குகிறார் என்பதற்கு சான்றாக பெற்றுள்ளோம். மேலும், எங்கே ஒருசபை, ஒரு பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர், வேத மாணவர்களின் ஒரு வகுப்பினர், கர்த்தருடைய பரிசுத்தஆவி அவர்களுக்குள் கிரியைசெய்து, அவர்களை முன்னேற்றமடைய செய்ததற்கான இந்த சாட்சியங்களை காண்பிக்கிறர்களோ, அங்கு –– அந்தகாரத்திலிருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கவும், காண்பிக்கவும்படியான கிறிஸ்துவின் நிருபமாக இருக்கிறோம்.

இந்த திறவுகோல் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் இதே கருத்தை சிறிது வித்தியாசமான வார்த்தையில், கர்த்தருடைய உண்மையான ஜனங்கள்,“சகல மனுஷராலும் அறிந்தும் வாசிக்கப்பட்டும் இருக்கிற''(2கொரிந்3:2) வாழும் நிருபங்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பிரகடனம் செய்கிறார். வேதாகமம் விலைமதிப்பற்றதாக இன்றியமையாததுமாக இருக்கிறது. அதுபோல வேதாகமத்திற்கு பொருள் விளக்கமளிக்க உண்மையாக உதவுகிற புத்தகங்களும் உள்ளன. இவைகளனைத்தும் கர்த்தருடைய புகழை அறிவிக்கிறதற்கும் உலக ஜனங்களில் ஒருவேளை தேவனைக் கண்டறிய தேடுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு சரியான திசையில் சுட்டிக்காட்ட உதவுகிறதாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதர்களுடைய இருதயத்தை சென்றடைவது சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில்,_ஒரு சிறந்த நிருபம் என்பது, வேதாகமத்தைக் காட்டிலும்அதிக மதிப்புவாய்ந்தது. இது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டியின் வாழ்க்கையாக, ஒரு உண்மை கிறிஸ்தவனுடைய வாழ்க்கையாக உள்ளது. அவனுக்கு, “பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின''(2கொரிந்5:17).

இருந்தபோதிலும், அப்.பவுல் தன் முந்தைய கடிதத்தில் இதே கொரிந்துசபையை, முறையான ஒழுக்கத் தரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் அவர்களின் கவனக்குறைவு காரணத்தினால் கடுமையாக கண்டித்திருந்தார். ஆயினும் தன்னுடைய கண்டன வார்த்தைகள் அதிக நன்மையைத்தந்து, தேவனுக்கேற்ற மனந்திரும்புதல் அடைய சபையில் கிரியை செய்து, அவர்களுக்கு நீடித்த நன்மையாக இருந்ததை நிருபிக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். இவ்வாறு, தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் ஆண்டவருடைய இந்த பின்னடியார்களினால் செய்த தவறுகளுக்கு தக்க கண்டனத்தை, அன்பான முறையில், பொருத்தமாகக்கொடுக்கிற, உண்மையும் தைரியமுமுள்ள அப்போஸ்தலரை பயன்படுத்துவதன் மூலமாக, அவர்கள் நலனுக்கென்று அவர்களது தீர்மானங்களை எடுக்கும்படி தேவன் அவர்களை மேற்பார்வையிடுகிறார்.

பரிசுத்த பவுலிடமிருந்த வல்லமையின் இரகசியம்

தேவ ஏவுதலினால் கொரிந்துசபையினருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவைகள், இன்றையகால தேவனுடைய ஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களிலும் உண்மையாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும் இது சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் உண்மையுள்ள சாட்சிகளாக, வாழும் நிருபங்களாக இருக்கிறது என நாம் கருதஇயலும். ஆயினும் இன்றைய நிலைமைகளில் நாம் குறிப்பாக அக்கறை கொள்கிறோம். பத்திரிக்கை ஆசிரியரும் அனைத்து சுற்றுப்பிரயாண ஊழியக்காரரும் சபையில் உள்ள மூத்த சகோதரர்களும் அப்.பவுலை விசுவாசம் மற்றும் உண்மைத்தன்மைக்கு நேரிய மாதிரிகையாகக்

கொண்டுள்ளனர். அவர் தன்னைப்பற்றி பிரசங்கம் பண்ணவில்லை, அவர் தவறுகளாகக் காணப்படுகிற மனிதர்களின் ஞானம் மற்றும் அறிவியலின் வசீகரிக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை பிரசங்கம் பண்ணவில்லை(1கொரிந்2:1–5; 1தீமோ6:20). அவர் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு துணிந்து செயலாற்ற, தன்னையே ஒப்புக்கொடுத்தார். மேலும் அவர் தன்னுடைய சுயமகிமையைத் தேடாமல் தேவனுடைய சித்தத்தையே செய்தார். அப்போஸ்தலர் ஆண்டவருடைய திறமையான மற்றும் தகுதியான பணிவிடையாளராக அல்லது ஊழியக்காரராக மாறினார். கர்த்தர் அவரை யுகங்களைப்பற்றிய மாபெரும் தெய்வீகத்திட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதான தேவனுடைய அன்பின் மகிமையான செய்தியை எடுத்துரைப்பதில் அதிகதிகமாகப் பயன்படுத்தினார்.

பரிசுத்த பவுலினுடைய விசுவாசம்; ''ஒன்று செய்கிறேன்; பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை (தேவனுடைய வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தத்தில்) நாடி கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்கான இலக்கைநோக்கித் தொடருகிறேன்(பிலி3:13,14). என்ற வார்த்தைகளில் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. இதுவே அப்போஸ்தலருடைய வல்லமையின் இரகசியம். அவருடைய நிருபங்களின்மூலம் இறங்கிவந்த சத்திய சிற்றோடைகளினால், அந்நாட்கள் முதற்கொண்டு, சபையை ஆசீர்வதிப்பதில் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்தஆவியினால் அவரை மிகவும் அதிகமாகவும் திறமையாகவும் பயன்படுத்தியிருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

என்ன ஒரு பற்றார்வத்தை அப்போஸ்தலர் கொண்டிருந்தார்! அவருடைய வார்த்தையை கவனிப்போம்; ''சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால் எனக்கு ஐயோ''(1கொரிந்9:16). தாம் மரித்தபிறகு சித்திரவதை செய்யப்படுவோமோ என்கிற பயத்தினால் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார் என்று இது பொருள்படுத்துவதில்லை, மாறாக, கேட்கிற காது உள்ளவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துஇயேசுவை மையமாகக்கொண்டிருந்த தேவனுடைய கிருபையின் செய்தியை அறிந்துகொள்ளச் செய்வதற்கு, தன் ஆற்றல் முழுவதையும் பிரயோகித்து, அதை செய்வதைத்தவிர வேறு எதிலும் அவர் திருப்தியடையவில்லை என்று உணர்ந்ததை அடையாளப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு அவர் தன் நேரத்தை பிரத்தியட்சமாக, பிரசங்கிக்க மட்டும் கொடுத்ததில் வெளிப்பட்டது. இவ்வாறாக குறிப்பிட்ட நேரம், தன்னுடைய தேவைக்காக கூடாரத்தொழிலில் ஈடுபடும் கடமையை செய்தபிறகு, மாலைவேளைகளிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் மற்றும் தன் வேலையிலும் பிரசங்கித்தார். இவ்வாறு ரோமின் சிறைக் கைதியாக இருந்தபோதும், விசேஷித்த சுயாதீனம் பெற்றிருந்து, அவரால் பிரசங்கிக்க முடிந்தது. எப்படியாயினும், எந்த இடத்திலும் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலின்படி, கேட்கிற காதுள்ள யாவருக்கும் ''நற்செய்தியை'' பிரசங்கிப்பதற்கு அப்.பவுல் தயாராகவும், மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும் இருந்தார்.

மூப்பர்கள் ஏன் கவனமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்?

இந்தஆவி, சுற்றுப்பிரயாண ஊழியர்களின் ஆவியாகவும் சபையின் மூப்பர்களின் ஆவியாகவும் மாத்திரம் இல்லாமல், கிறிஸ்துவின் சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் ஆவியாக இருக்கவேண்டும். ஒரு பரந்தஉணர்வில், நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய கிருபையின் செய்தியை மற்றவர்களின் இருதயங்களில் எழுதுவதில் ஒரு ஊழியக்காரனாக அல்லது ஒரு வேலைக்காரனாக இருக்க சலுகை பெற்றிருக்கிறோம்.

ஆனால் நமது சொந்த இருதயங்களில் ஏற்கனவே எழுதியிராவிட்டால், நாம் மற்றவர்களின் இருதயங்களில் எப்படி எழுதுவது என்று அறிந்துகொள்ளமுடியாது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதிலிருந்து மூப்பர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் உள்ள தகுதிக்கான மிகப்பெரிய எச்சரிப்பைப் பெறுகிறோம்–– யார் ஏற்கனவே தங்கள் இருதயங்களில் கர்த்தரின் எழுத்துக்களை உடையவராக இருந்து அதன்விளைவாக, புதிய இளைய சகோதரர்கள் இருதயத்தில் கிறிஸ்துவின் குணசாயல் எழுதுவதற்கு பரிசுத்தஆவியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ் தகுதிவாய்ந்த உதவியாளராக இருக்கிறார்களோ, அவர்களைக் கண்டறியவேண்டும்.

மேலும் பல்வேறு முகவர்கள் மூலமாக பரிசுத்தஆவியினால் நம் இருதயங்களில் எழுதப்பட்ட செய்தி என்ன? நிருபம் என்ன? அது காலக்கணக்கைக் குறித்த அறிவா? அது நிழல்கள் மற்றும் திருஷ்டாந்தங்களின் முடிச்சுக்களை கட்டவிழ்ப்பதா? வித்தியாசமாக புரிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதாகமத்தின் பகுதிகளைக்குறித்த கடினமான இறையியல் முடிச்சுக்களை உடைப்பதா? அது யூதர்களின் சரித்திரம், உலகத்தின் சரித்திரம், சபையின் சரித்திரம் பற்றிய அறிவா? அது கடந்தகால நிகழ்கால மற்றும் வருகின்ற வெவ்வேறு உடன்படிக்கைகளை புரிந்துகொள்வதும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதுமா? இல்லை, அது இவைகளில் ஒன்றும் இல்லை.

இந்தப் பாடங்கள் எல்லாம் ஏறத்தாழ தோராய மதிப்பு பெற்றுள்ளதாகவும், ஏறத்தாழ அவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளவைகள் தொடர்பாக நம் கர்த்தரால் ஓரளவு பயன்படுத்தப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை எழுதுவது என்பது வேறுபட்ட

ஒன்று அந்த எழுத்து, அவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில், எஜமானின் குணசாயலின் மாதிரியை பிரதியெடுப்பதாகும். அது அவருடைய சாந்தம், தயவு , பொறுமை, நீடியபொறுமை, சகோதரசிநேகம், அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம் ஆகியவை ஆகும்.

நாம் காலக்கணக்கு மற்றும் சரித்திரம் சார்ந்த எல்லா அறிவையும் உடையவராக இருக்கக்கூடும். வேதத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வசனத்தையும் மேற்கோள் காட்ட இயலக்கூடியவராகவும் அப்படி அதை குறிப்பிடுபவராகவும் இருக்கக்கூடும். இருந்தபோதிலும், நம் இருதயங்களில் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை இன்னும் எழுதப்பெற்றிராதவராக இருக்கவும்கூடும். இது அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுகின்ற நிருபமாக; இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும்(சோம்பலான, செயல்படாத) கனியற்றவர்களுமாயிருக்க வொட்டாது". அறிவுக்கு அதற்கேயான இடம் உண்டு. மேலும் இவ்வாறு நம்முடைய இருதயங்களில் எஜமானின் இந்த குணலட்சணங்கள் ஆழமாக செதுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய நித்திய இராஜ்யத்திற்குட்படும் நிறைவான பிரவேசம் நமக்கு அருளப்படும்(2பேதுரு1:8,11).

மதிப்பு மிகுந்த மூன்று பாடங்கள்

இராஜ்யத்தின் சுதந்திரராக ஆகப்போகிறவர்களுக்கு மூன்று விலையுயர்ந்த பாடங்கள் தேவைப்படுகிறது. அவை

1. ஒரு முறையான முழுமையான வகையில் நீதியை புரிந்துகொள்வதும், அந்த புரிந்துகொள்ளுதலை பொன்னான கற்பனையான – உன்னைப்போல் பிறனையும் நேசி என்ற கற்பனையின் நிபந்தனைகளோடு ஒத்துப்போகிறதற்கு பெருமுயற்சிசெய்து வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பதும் ஆகும்.

2. மேலும் கூடுதலான பாடமாக, அன்பு, அனுதாபம், பரிவு, இரக்கம் பற்றியதாக உள்ளது. ஆயினும் நம்மையும் நம் சொந்த சிந்தனைகள், வார்த்தைகள், செயல்கள் சார்ந்தே கடுமையான உழைப்பும் அதிக திறனும் தேவைப்படுகிறது. மற்றவர்களை கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது. மாறாக நம் இரட்சகர் செய்ததைப்போன்று, அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியோடு எதைக்கொடுத்தாலும் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பமுடையவராக இருக்கவேண்டும்.

3. இது கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடுதல், அவருடைய பாடுகளில் ஐக்கியப்படுவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது வரவிருக்கின்ற அவரது இராஜ்யத்தில், நாம் கர்த்தரோடு இராஜாக்களாகவும், ஆசாரியர்களாகவும் மற்றும் நியாயாதிபதிகளாகவும் பணிபுரிவதற்கு நம்மை பொருந்தப்பண்ணவும் தகுதிப்படுத்துவதற்குமான விலையுயர்ந்த பாடங்களை கற்றுக்கொள்வதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

மகிமையடைந்த சபையாகப்போகிறவர்கள் அனைவரும், பிதாவின் நேசகுமாரனது சாயலை அடைந்திருத்தலே தேவனுடைய முன்குறித்தலாய் இருக்கிறபடியால், கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தை நமது இருதயங்களில் செதுக்கியிருக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை, பரிசுத்த பவுல் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். இவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் கிறிஸ்துவின் நிருபத்தை எழுதியிருப்போராக காணப்படவேண்டும்(ரோமர் 8:29,30). அவர்களுடைய சரீரங்கள் எவ்வளவு அபூரணமாக இருந்தாலும், தங்களுடைய குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான செயல்பாடுகள் எவ்வளவு அபூரணமாக இருந்தாலும், அது ஒரு பொருட்டல்ல, அந்தக் குறிக்கோள்கள் தெய்வீக தராதரத்தின்படி இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் அந்த குறிக்கோள்களுடன் மிகுந்த இணக்கமாக இருக்கவும், அவைகளை அடைவதற்காக பாடுபடுவதில் சந்தோஷப்படவும் வேண்டும்.